

Góð heilsa er størsta gávan

- Eg havi livað eitt langt og áhugavert lív og hava hitt nógv fólk um allan heim. Heilsan er framvegis góð, og tá kann eg ikki ynskja mær meira, sigur Anette Wang í Havn. Í morgin verður hon 80 ár

- Hesa vikuna havi eg tikið fri frá skrivstovuni, so eg verði heima. Annars dugi eg ikki at siggja, hvat er at tosa við meg um av almennum áhuga.

Soleiðis segði Anette Wang í Havn, tá vit ringdu til hennara fyrr í vikuni. Anette er so beskeðin, men hon er blíð og tekur væl ímóti, tá vit koma at vitja hana í Tróndargøtu 47.

Arbeiðið sítt, hon hesa vikuna hevur verið frá, er á skrivstovuni hjá Amnesty International í Vágshotni. Í fleiri ár var hon formaður har, og sjálvt um hon ikki longur er í nevndini, heldur Anette fram við sjálvboðna arbeiði sínum á skrivstovuni. Men hesa vikuna hevur hon tikið sær fri frá arbeiðinum, tí onkrar fyrireikingar hevur hon havt í sambandi við, at hon í morgin, á mikkjalsmessu, verður 80 ár.

Anette Wang hevur verið í Føroyum síðan beint eftir kríggið.

- Føroyingar vóru avskornir frá umheiminum undir kríggjum, og tað sama var við okkum í Danmark. Vit kendu okkum innistongd í Danmark, og tí var útlongsulin stórur hjá nógvum, tá kríggið var av, sigur Anette.

Um tað mundið var Jul apotekari í Føroyum. Anette kendi beiggja hansara, sum eisini var apotekari í Danmark, og tá Tjaldurs Apotek í Havn søkti eftir tveimum farmaceutum, fekk Anette Faber, sum hon tá æt, annað starvið. Anette hevði nokur ár frammanundan tikið prógv sum farmaceutur og hevði arbeiði í Odense. Hesir donsku farmaceutarnir komu við fyrsta veruliga ferðamannaskipinum eftir kríggið til Føroya.

Stór móttaka

- Eg minnst, at vit komu til Havnar um náttina, nakrar dagar eftir ólavssøku. Nógv fólk var á bryggjunni og tók

ímóti. Tá sá eg fyrstu ferð føroyska flaggið, sigur Anette.

Tey fóru fyrst niðan á apotekið at sova tað, ið eftir var av náttini.

Dagin eftir fór Anette til Hilbert, amtmann, sum syrgdi fyri, at hon fekk eitt kamar í landslæknahúsinum.

- Hilbert var bilsin, tá eg segði honum, at eg hevði staðið millum alt hetta fólkid í gleðisrúsi og veittræð við føroyska flagginum. "Svingede De virkelig med det færøske flag, Frøken Faber?" segði hann.

Anette hevði eisini verið hjá Madam Ellingsgaard og spurt seg fyri um innivist, men Ellingsgaard vildi ikki hava kvinnur búgvani. Mannfólk búðu har. Anette áttá á matstovuni, og har hiti hon Knút Wang, sum hon seinni giftist við. Knút búði tá hjá Ellingsgaard.

Stóð væl til

- Tað var eitt land í blóma at koma til samanbórið við

tað, eg kom frá. Fólk høvdu bæði kaffi, te og klæðir, so eg sendi beinanvegin pakkar niður til familjuna, tí í Danmark stóð illa til við vørnum. Her var sanniliga vælstandur. Eg sá enná, at børnini høvdu pengar at keypa bomm fyri. Tað hevði eg ikki sæð áður.

Tað var stór avbjóðing fyri Anette og nýggja starvsfelaga hennara at koma til Føroya at arbeiða. Jul, apotekarin, gjørdi eina ferð til Danmarkar við sama skipi, sum hevði flutt tey til Føroya. Tey stóðu so har einsamøll við apotekinum undir sær. Tey noyðust sjálf at gera alt arbeiði, vaska fløskur o.a. Anette letur væl at samstarvinum við starvsfólkini á apotekinum.

Eitt stutt skifti var hon á apotekinum á Tvøroyri og arbeiði. Anette hevur eisini fleiri minni fri tí tíðini.

- Familjan hjá mær í Danmark sendi mær dansk súrepli. Eg hevði onga aðrastaðni at leggja tey enn í vindeygad á apotekinum.

Fólk komu og vildu keypa, tí tey høvdu ikki sæð súrepli áður. Á Tvøroyri lærði eg tey fyrstu føroysku orðini: "Eg veit ikki", sum ein genta altið segði.

Anette arbeiðið eitt ár á apotekinum, men árið eftir fór hon afturlit Danmarkar við Kongshavn.

- Ferðin tók seks dagar. Skipið var lastað við sildaolju, og eg minnst at alt víðfjóri mitt luktaði av sildaolju.

Anette fór fyrst til Árhús at arbeiða eina tíð. Stuttu tíð eftir, at hon fór niður, kom Knút aftaná, og tey giftust. Hann arbeiðið fyrst á Jyllandsposten, og tá tey síðan fóru til Keypmannahavnar, har hon fekk arbeiði á einum apoteki, og hann á skrivstovu.

Í Danmark eitt skifti

Í 1948 fóru tey bæði aftur til Føroya og fluttu inn í húsin í Tróndargøtu, har Anette framvegis býr. Tey fyrstu árin leigaðu tey húsin frá Torstein Petersen, men

nokur ár seinni keyptu tey húsin.

Meðan sonurin Sverri var lítil, var Anette heima, men so tók hon uppáttur arbeiðið sítt á apotekinum. Næstan alla tíðina arbeiðið hon hálvan dag fyri eisini at kunna røkja hús og heim. Hon var á apotekinum, til hon fylti 70 fyri 10 árum síðan.

Bilti ikki at gevast

- Tað var eitt sindur lægið at fara frá. Hinvegin var tað gott, tí tá komu teldurnar, og tí hevði eg onki ímóti at

Anette Wang hevur í árávis arbeiði tráfast í Amnesty International, Føroya Deild. Gjøgnum hetta arbeiðið hevur hon fingið vinir og kenningarum allan heim

sleppa frá at seta meg inn í. Sjálvandi saknaði eg fólkini, eg arbeiðið saman við. Men eg veit ikki, um eg saknaði arbeiðið sjálvt. Fakið broyttist so nógv tá, og bleiv meira eftirlitsarbeiði. Og tá ein upplivir tað soleiðis, er líka gott at gevast.

Anette sigur, at hon beinanvegin fall til í Havn og í Tróndargøtu við øllum urtagørðunum. Sjálf var hon yvirlæknadóttir, uppvaksin í Helsingør.

Fest røtur

Vit báðar tosa eitt sindur um gamlar dagar, men Anette

Knút og Anette Wang vóru gift í 30 ár. Knút doyði í 1976. Anette var 37 ára gomul, tá henda myndin varð tikin